

Dolderse Kroniek

Villa Chr. Pleines ca. 1910

14^e jaargang nr. 2 - mei 2011
uitgave van de
historische Vereniging Den Dolder

Historische Vereniging Den Dolder

Opgericht 9 april 1997.

14e jaargang nr. 2, mei 2011

Verschijnt in de maanden: januari, mei en september.

Bestuur

Voorzitter: Petra Koek, Dolderseweg 230
3734 BR Den Dolder
tel. 2258492, mpkoek@ziggo.nl

Secretaris: Dick van Lier, Paltzerweg 299
3734 CM Den Dolder
tel. 030-2284505, vialier@tiscali.nl

Penningmeester: Ruud van der Sar, Dolderseweg 93-D
3734 BE Den Dolder
tel. 030 889 24 95, rj.vandersar@casema.nl
Betaling graag op postrekening 7739816 t.n.v. Historische
Vereniging Den Dolder

Redactie en Layout

Frits Stuurman
Hezer Enghweg 122
3734 GV Den Dolder
tel. 030-2280163, fritsstuurman@casema.nl

Druk

Drukkerij Neo Print Grafische producties
Beukenlaan 86b, 3762 AK Soest
tel. 035-6013255, dtp@neoprint.nl

Tekstvoorstellen en reacties naar de redactie.

Alle rechten voorbehouden.

Overname uit deze uitgave is alleen toegestaan na schriftelijke toestemming van het bestuur van de Historische Vereniging Den Dolder.

De contributie bedraagt 13.60 Euro per jaar.

Betaling is mogelijk: Contant bij de penningmeester,
of op postrekening **7739816** t.n.v. **Historische Vereniging Den Dolder**.

De Historische Vereniging beschikt over de ANBI verklaring ("Algemeen Nut Beogende Instelling"). Dit betekent dat uw gift (geheel of gedeeltelijk) in mindering kan worden gebracht op uw belastbaar inkomen.

De homepage op internet van de vereniging is:
www.historischeverenigingdendolder.nl

ISSN: 1389-0026

Redactioneel

In 1930 werd er door Hein Vlastra een dubbel winkelpand gebouwd met daar boven woningen. Hij vestigde daar zijn eigen boekhandel en in de andere helft kwam een fietsenmaker. Frits Stuurman interviewde de zoon van Hein voor het artikel over deze boekwinkel en praatte ook met Ria van Ee wiens man Gijs de opvolger was van Vlastra in het zelfde pand.

In het tweede artikel zet Mieke van der Ploeg het verhaal over de familie Blankensteijn voort. Van die familie en de aangetrouwde andere families is een hele serie graven aanwezig op Het Stille Hofje, die zij op deze manier met elkaar in verband brengt.

Wij wensen u veel leesplezier.

Frits Stuurman

Geschiedenis boekhandels Vlastra en Van Ee

Door Frits Stuurman

Vanaf 1930 was er een echte boekhandel en fotowinkel in Den Dolder: de zaak van Hein Vlastra.

Het verhaal over de start van de zaak en de tijd dat die bestond kreeg ik van de zoon van Hein, Martin, die als kind wel klusjes moest doen voor het "draaien" van de winkel, zoals het afleveren van spullen bij klanten of het ophalen van bestelde artikelen.

Martin zelf (Martinus Hendrik Vlastra) wilde graag in de techniek en deed daarom de HTS afdeling Mechanische Technologie. Hij kwam in dienst van een bedrijf waarvoor hij koos omdat hij graag management en in de praktijk bezig zijn wilde combineren. Dat werd Brandt Motor Producten BV, waarvoor hij in 1955 naar Amsterdam trok.

Martin is getrouwd met Johanna Hendrika (Hanny) Hiensch, dochter van de bakker aan de Pleineslaan 39, één van drie bakkers die Den Dolder kende in die tijd.

Vlastra opgericht

Terug naar de ouders van Martin: Hendrik Constant (Hein) Vlastra, geboren 10 maart 1900 te Utrecht, zoon van een beroeps-militair.

Hein ging na de middelbare school werken bij de Muinck Keizer (later Demka) op kantoor.

Op 27 november 1930 trouwde hij met Margaretha (Gré) Oostland, geboren 29 oktober 1903 in Gro-

AUTOHANDEL
J. VAN KOOIJ
TELEFOON - UTRECHT - 2820
POSTHOEFDE EN GIBORKEERING
BILTHOVEN No. 1191

STATION DEN DOLDER, *1 Pleineslaan 19, 30*

EXPERT
BAKKEERIJ
TWEENTSCHE BANK UTRECHT

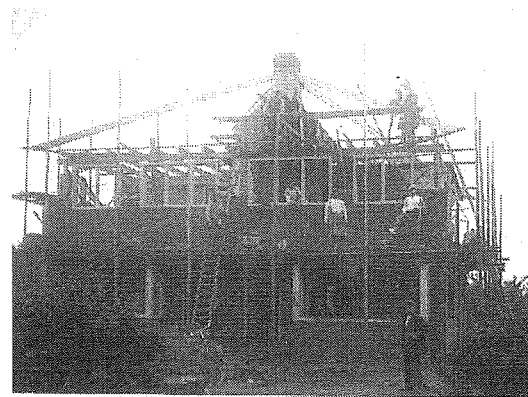
Nota No. *153*

van den Heil. Hier *Hendrik*
Hein Vlastra

NETTO A CONTANT

Per 27 nov 30 magen bemoijden

Rekening voor het gebruik van trouwauto's op 27 november 1930. Van Kooy adresseerde zijn bedrijf "Station Den Dolder"

*Het pand Dolderseweg 81/83 in aanbouw 23 juli 1930
resp. 1 augustus 1930*

beroop beurtschipper. Er waren voldoende bedreigende omstandigheden. Zo was een van haar broers verdronken. Haar vader was overleden toen Gré 5 jaar was.

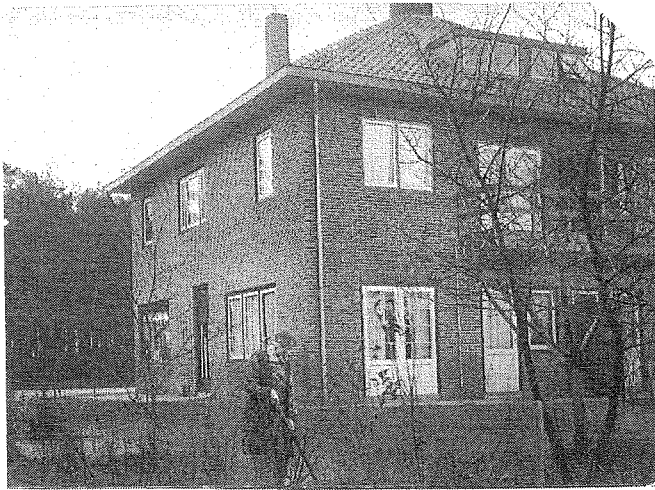
Gré ging aan de wal om in een dienstbetrekking geld te verdienen, eerst in Harlingen, daarna in Bilthoven.

Hein en Gré ontmoetten elkaar bij het schaatsen op het "Biltse Meertje".

ningen. Zij was de dochter van een beurtschipper. Haar familie voer met zeilschepen op onder andere St Petersburg om goederen te vervoeren. Het waren dus ondernemende mensen die niet voor een kleintje vervaard waren. Want het was een riskant

De trouwauto's werden gehuurd bij J. van Kooy (zie pagina 2).

Dat jaar 1930 was een jaar vol vernieuwing want dat was ook het jaar dat het winkelpand aan de Dolderse weg werd gebouwd waarin de boekhandel zou worden gevestigd. Het getuigt van durf als jonggetrouwde zoiets te doen. Naar verluid

Het huis aan de zijkant, op de achtergrond en op de voorgrond waarschijnlijk kwekerij Van de Vijsel. De straat naast het huis was dus nog niet aangelegd

Op de motor, links Hein Vlastra, rechts Nol Apeldoorn, fietsenmaker, die als eerste het winkelpand Dolderseweg 81 gebruikte

leende hij f 3000,-, wellicht via de relatie van zijn zuster. Die was getrouwd met een bankemployé en woonde aan de Paltzerweg in Bilthoven. De grond werd gekocht van Van de Vijsel die veel grond daar bezat, naar men zegt voor 10 cent per vierkante meter.

Twee foto's (blz. 3) laten de dubbele woning in aanbouw zien. Een bijzonderheid was dat de woningen een CV-installatie hadden, uitzonderlijk in die tijd. Een Buderus ketel, cokes gestookt, stond in de keuken.

In de rechter winkel ging Hein zich vestigen (Dolderseweg 83) terwijl in de andere winkel (nummer 81) Nol Apeldoorn, een fietsenmaker, kwam. Toen die naar het pand aan de Dolderseweg naast de ingang van de Strabo

Etalage Vlastra vermoedelijk begin jaren dertig toen ook servies werd verkocht

Radio Hora links, Vlastra rechts

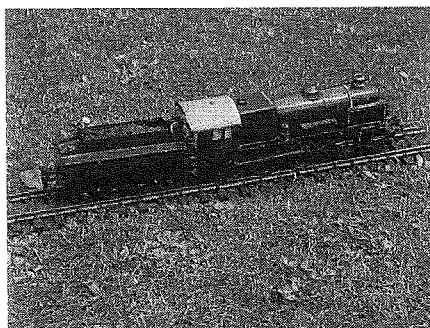

Het gezin Vlastra: van links naar rechts: Martin Vlastra (1933), Hein Vlastra, Gré, Greetje (1944, de jongste, met strik), Frieda (1931, het oudste meisje, later getrouwd met Jan van Kooy van de garage, tante Riek (een niet getrouwde zuster van Hein die volledig inwoonde). Vooraan Rita (1938) en Toot (1936).

verhuisde, kwam er in de winkel naast Vlastra de firma Fontijne (luxe fruit en comestibles). Hun zaak werd de Eekhoorn genoemd en was er tot het begin van de oorlog. Later kwam Radio Hora erin van de heer (Dirk) Hol. En aansluitend was er een makelaardij in gevestigd.

Hein hield van treinen. In de eerste plaats om er mee te rijden: als 18-jarige bezocht hij per trein Zwitserland en Noorwegen, waar hij foto's maakte, zijn grote hobby was nl. fotograferen. En met zijn broer Kees, die in Driebergen woonde, maakte hij modeltreinen, gebruik makend van allerlei restmaterialen. Kees werkte oorspronkelijk bij de Staatsmijnen in Limburg, waar hij verantwoordelijk

Een locomotief gemaakt door Hein Vlastra en zijn broer Kees

was voor alle bedrijfsklokken. Hij beheerde die en repareerde ze. Later werd hij horlogemaker in Driebergen, nog later juwelier. Voor verteller Martin was oom Kees de liefste oom onder andere omdat hij regelmatig een stuiver of een dubbelkje van hem kreeg.

Assortiment

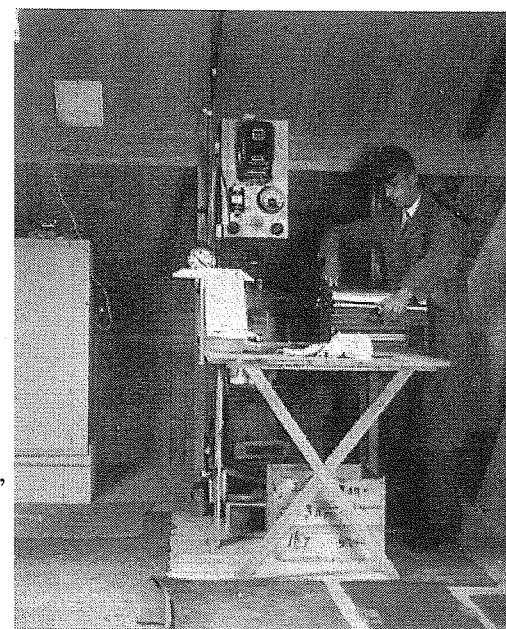
Aanvankelijk werd er in de boekwinkel heel wat meer verkocht dan boeken, papierwaren, vulpennen en fotoartikelen. Zo kon je ook aardewerk kopen van "De Olde Kruyk" een pottenbakkerij in Milsbeek, Gero zilver en Zilmeta bestek en Leerdam-glas.

De fotowinkel ontwikkelde foto's en drukte ze af. Het ontwikkelen van de filmpjes en het afdrucken, resp. vergroten gebeurde in de kelder. Martin herinnert zich dat zijn vader gekleed in hoed en stofjas in de kelder werkte. Daarna werden de foto's op de zolderverdieping geglansd en gekarteld gesneden, zoals toen gevraagd. Na verloop van tijd was er een automatische glansmachine waar de foto's uitrolden. Als kind moesten Martin en zijn zusjes dan helpen de foto's voor de verschillende klanten uit te zoeken, want na de glansmachine raakten ze door elkaar.

Hein maakte ook foto's in opdracht. Bijvoorbeeld groepsfoto's van congresgangers op de Ernst Sillemhoeve of van prinses Juliana die met een groep vriendinnen kwam eten bij de Hoefslag.

In de boekhandel was ook een bibliotheek. Een hele wand met in zwart papier gekafte boeken die geleend konden worden.

Voor de Historische Vereniging Den Dolder is het van groot belang geweest dat boekhandel Vlastra ook prentbriefkaarten uit gaf. Er zijn er heel wat aanwezig in het archief van de vereniging.

Het glanzen van foto's op zolder

Het interieur van de winkel Vlastra met Greetje achter de toonbank, kort voor de overdracht aan Van Ee

De boekhandel overgedragen

Eind 1969 werd de zaak overgedragen aan Van Ee. Ze waren via een advertentie in een vakblad en een vertegenwoordiger die regelmatig in de winkel kwam met de heer van Ee in contact gekomen. Deze werkte bij Arend-Globe in Hilversum. Aanvankelijk werd voor de zaak de naam Vlastra gehandhaafd, dat duurde tot de eerste verbouwing.

De heer Gijsbert (Gijs) van Ee (1930 Driebergen) en zijn vrouw Maria Cornelia (Ria) Grüter (1934 Haarlem) namen de boekhandel van Vlastra begin 1970 over en beheerden die tot 1991 toen de winkel werd opgeheven en het pand Dolderseweg 83 werd verkocht aan makelaar Van Kooy. Daarna kwam tandarts Heeren met zijn praktijk op de eerste verdieping van het pand.

Gijs van Ee verhuisde als driejarige met zijn ouders van Driebergen naar Zeist waar hij zijn hele schooltijd woonde. Na de middelbare school ging hij, naar de Grafische School in Utrecht.

Na deze opleiding tot zetter ging Gijs werken in Haarlem bij de firma Boom en Ruygrok en studeerde verder in de avonduren voor meester-

gezel. Daarna ging Gijs in 1950 werken bij het Haarlems Dagblad. Daar werkte ook Jo Grüter, zijn toekomstige schoonvader, o.a. als vertaler uit het Engels naar het Nederlands. Daar ontmoette hij ook Ria waarmee hij samen met vrienden en vriendinnen o.a. naar het Zandvoortse strand ging.

Daarna werd Gijs in 1957 chef op de drukkerij van Arend-Globe in Hilversum.

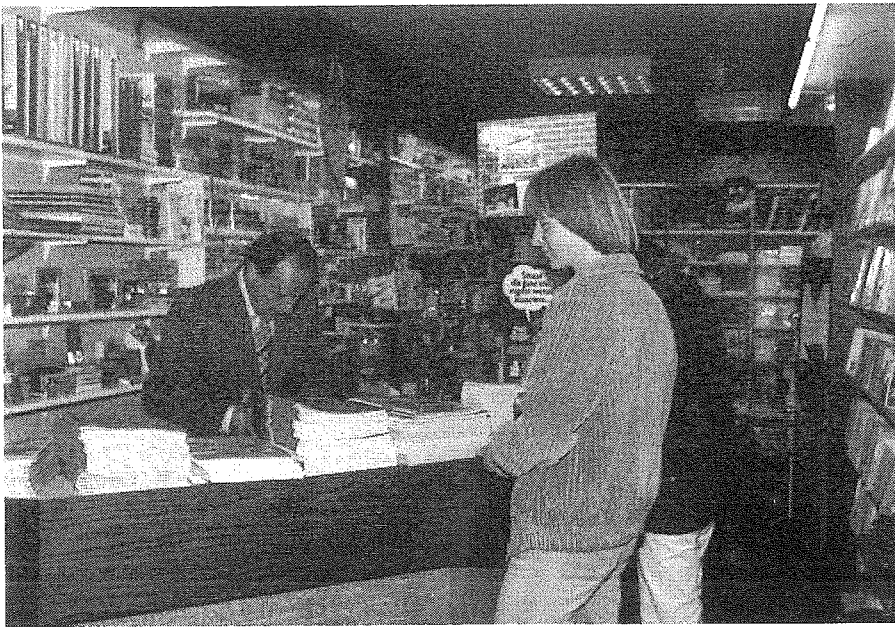
Vanaf het huwelijk woonden ze 10 jaar in Naarden waar de kinderen werden geboren: Marjan-Jolanda in 1961 en Maurice Gijsbert in 1965. Toen de boekhandel in 1970 was overgenomen woonde het gezin boven de winkel. Marjan trouwde met Menashe Reuven en kreeg één zoon: Michaël. Helaas overkwam haar in 1986 een ernstig auto-ongeluk waarbij ze om het leven kwam.

Maurice trouwde met Vivienne IJtsma. Zij kregen drie kinderen: Richard (1993), Isabel (1995) en Dafne (2001). Zij wonen in Bilthoven.

Gijs was een echte "boekenman", een verschil met Vlastra die meer

Gijs Van Ee met Sinterklaas zonder jaartal

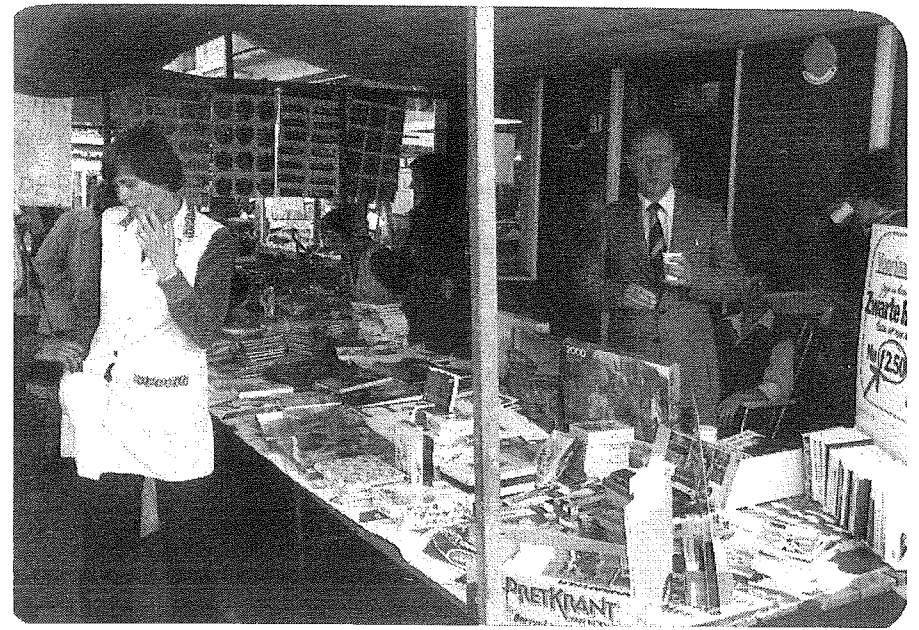

Gijs in de winkel achter de toonbank in gesprek met een klant zonder jaartal

“fotoman” was. Dat uitte zich o.a. daarin dat na overname van de winkel door Gijs meer het accent op boeken kwam te liggen. Foto zaken werden er nog wel gedaan, maar Gijs maakte zelf geen pasfoto's zoals Hein Vlastra dat wel deed. Foto's werden voor ontwikkelen en afdrucken naar Kodak en Agfa gestuurd. Het boekenassortiment breidde zich dus belangrijk uit en ook werd de handel in schoolboeken van belang. Daardoor was het voor het gezin moeilijk om met vakantie te gaan in de zomer. De schoolboeken moesten immers worden besteld en afgeleverd. Vandaar dat Ria soms met de kinderen alleen op vakantie ging.

De zaak werd kort na 1970 verbouwd om wat meer ruimte in de winkel te krijgen. Er was ook een speciale activiteit, namelijk het distribueren van medicijnen. Boekhandel Van Ee was als het ware een distributiecentrum voor de apotheek in Bilthoven, dit om te voorkomen dat mensen vanuit Den Dolder helemaal naar Bilthoven moesten om hun medicijnen te halen. Met die activiteit werd gestopt toen er in Den Dolder een echte apotheek kwam.

Later volgde nog een tweede verbouwing waarbij naar achteren werd uit-

Gijs in een kraam voor zijn winkel tijdens een Braderie

gebouwd.

Het verkopen van prentbriefkaarten was net als voor Vlastra een activiteit van Van Ee. De kaarten van Vlastra werden direct na de overname gewoon verder verkocht, maar weldra kwamen er kaarten met de naam “Boekhandel G. Van Ee Den Dolder” er achter op. De kaarten werden o.a geproduceerd door de firma JosPe in Arnhem, die ook de betreffende foto's maakte. Opmerkelijk is dat ook prentbriefkaarten met als uitgever “Fa. Alb. Ter Burg, Den Dolder” in omloop kwamen. Die waren uitgegeven door de firma in Huishoudelijke artikelen die tegenover Van Ee aan de Dolderseweg een winkel had op nr 138.

Na opheffen van de winkel in 1991 ging het echtpaar Van Ee wonen op de Willem Arntszlaan. Helaas overleed Gijs al in 1997.

Een hier niet uitgesponnen deel van het leven van Gijs van Ee was ook de zaak in Maarssen, een drukkerij die hij overnam en waaraan een boekwinkel werd toegevoegd. Later werd deze zaak overgenomen door de familie Stoltenborgh.

Kent u de details van Den Dolder?

Voor wie dagelijks op het station Den Dolder komt kan de opgave van januari geen moeilijke puzzel zijn geweest: De overkapping aan de zijde van de fietsenstalling. Bijgaande foto laat zien waar u deze balkenconstructie kunt vinden.

Een prachtig bouwdetail. Eén van de redenen dat dit station op de Monumentenlijst staat, inclusief de boombeplanting.

En nu de nieuwe opgave:

Toen ik rondom het gebouw liep waar ik een detail van wilde laten zien was de keuze snel gemaakt. Deze bal was mij zelf nog nooit opgevallen, dus ben ik benieuwd af anderen dit detail wel kennen.

Stuur uw oplossing of commentaar naar de redactie.
(fritsstuurman@casema.nl)

Heeft U zelf een leuk idee voor een detail dat we kunnen laten zien? Meld het de redactie!

Het detail van mei 2011

De familie Blankensteijn (deel 2)

In vervolg op deel 1 moet ik na archiefonderzoek de familierelatie van de Blankensteijnen met de dames Jannigje van Gameren-Goudswaard en Jansje van Gameren-Bakhuizen corrigeren. Dat ziet u tegen het einde van deze aflevering.

Deze keer vertellen wij over de beide ouderparen van Albert Jan Blankensteijn en Helena M. Fox en de overige familieleden die op Het Stille Hofje begraven liggen.

De ouders van Albert Jan

Oftewel: opa **Johannes Blankensteijn** (14 december 1879 – 11 mei 1964), oma **Jannetje Jansen** (26 april 1864 – 10 januari 1912) en de latere (stief-) oma **Maria van Gameren** (4 mei 1879 – 8 april 1960). Opoe mochten de kleinkinderen tegen deze oma niet zeggen, dat vond ze niet netjes.

Johannes kwam uit Maartensdijk. In de familiechroniek “Vijf Eeuwen Blanckesteijn deel 2” die J. Blankensteijn uit Veenendaal schreef, wordt hij omschreven als: “loshartig, avontuurlijk, een echte scharrelaar. Van zijn vak was hij eigenlijk bakker, maar dat bleef hij niet zijn hele leven.” Johannes’ vader Albert was groentehandelaar. Ab vertelde dat zijn opa Johannes als jongen vaak mee moest als vader naar zijn verre klanten moest, o.a. om te beletten dat de jongetjes Fox appeltjes van de wagen gapten! Waar dat precies was leest u zo meteen.

Johannes Blankensteijn en Jannetje Jansen met hun zonen Albert Jan en Jan, ca 1907

Op 26 juli 1901 “moest” Johannes in Maartensdijk trouwen met de bijna 15 jaar oudere **Jannetje Jansen**. Albert Jan werd twee-en-een-halve maand later geboren. Op de huwelijksakte staat zijn beroep aangegeven als bakkersknecht. De tweede zoon, Jan, werd in april 1904 geboren. Jannetje wordt in de familiechroniek beschreven als ziekelijk, en zij overleed in 1910 in Zeist (wellicht in het ziekenhuis?). Op de gezinsfoto ziet u haar in de Maartensdijker dracht, die zij altijd aan had.

Op 20-03-1913 trouwde **Johannes opnieuw**, nu in Zeist, met **Maria van Gameren**. Zij werd geboren in Ridderkerk, maar was voorafgaand aan dit huwelijk pensionhoudster in Zeist. Dat staat in de verklaring van 19 maart 1913 van de gemeente Maartensdijk over de huwelijksafkondiging. Die vermeldt ook dat Johannes van beroep koopman was en woonde in (gemeente) Zeist, en pas onlangs weer te Maartensdijk. Dat kan kloppen, want op 17 februari 1913 vestigde Johannes zich als “los arbeider” (beroep op de gezinskaart in het gemeentearchief vanuit Maartensdijk in Den Dolder,

met zijn zoons. Op die kaart staan hij en Maria van Gameren als gehuwd vermeld, en ook dat Maria sinds 19 maart 1906 vanuit Baarn in onze gemeente woonde. Dat zal dan wel vanwege haar vestiging als pensionhoudster zijn geweest. Wáár dat pension precies was (wellicht in Den Dolder?) en hoe zij elkaar leerden kennen is nog een raadsel. Ab meent zich uit de overlevering te herinneren dat Maria eerder in Baarn had gewerkt als kindermeisje.

Als woonadres staat van dit nieuwe gezin tot begin 1922 vermeld: Taveernelaan 28.

Hier werden Albert Jan's halfzusjes geboren, die op de archiefkaart staan vermeld als Geurtje Maria (15-03-1914) en Jannetje Johanna (13-05-1915).

Graf van Johannes Blankensteijn en Maria van Gameren, Stille Hofje vak C

Johannes chauffeur, bakker en sjacheraar

Johannes ging volgens zijn kleinkinderen al gauw voor **zeepfabrikant Pleines** werken, als **tuinman/chauffeur**. Rijbewijs? Welnee, “hij had nog nooit in een auto gezeten toen hij voor het eerst wegreed, maar het ging zowaar zonder brokken!” Daarnaast liep hij altijd veilingen en erfhuizen af, “Hij was een echte sjacheraar” zoals Bertus zegt.

Pleines verkocht zijn fabriek en overige bezittingen en verhuisde op 26 april 1918 naar Baarn; Johannes bleef zijn privéchauffeur. Maar toen Pleines op 27 oktober 1920 naar het buitenland emigreerde moest Johannes wat anders verzinnen.

Zou dit de aanleiding zijn geweest voor de verhuizing van Johannes, Maria en hun twee dochters naar een huis langs een zandpad net voorbij de grens van Soest op 12 januari 1922? Dankzij het artikel over de waterleiding van Harm Sok uit het vorige nummer weet ik nu dat dit zandpad, in het verlengde van de Paltzerweg, de Oude Amersfoortscheweg heette. En omdat de gezinskaart het viertal op die datum uitschrijft naar Soest weten we ook zeker dat hun huis net over de gemeentegrens stond. (Johannes' zoons vertrokken al eerder: Jan ging in 1917 terug naar Maartensdijk, en Albert Jan in 1918 naar Utrecht waar hij als burgerkok op de Kromhoutkazerne ging werken.)

Op enig moment vestigde Johannes zich volgens zijn kleinzoons als bakker in Huis ter Heide, op de hoek Prins Alexanderweg/Korte Bergweg. Maar hij bleef blijkbaar in dat huis in Soest wonen, want er is geen hernieuwde inschrijving in de gemeente Zeist te vinden.

Na een aantal jaren verkocht Johannes de goedlopende zaak (die pas eind jaren '90 is opgeheven!). Daarna heeft hij zich uitsluitend nog gericht op handel in alles wat los en vast zat, en verdiende daar goed mee.

Woonhuizen

Johannes en Maria bleven tot in de oorlog aan het zandpad wonen. Maar dat was vlakbij de vliegbasis, en de Duitsers verplichtten hen om te vertrekken zodat zij het huis konden slopen om het vliegveld uit te breiden. Johannes liet toen aan de Baarnseweg een huis bouwen dat hij de naam Eben Haezer gaf; het stond een paar huizen verder dan dat waar Aannemer Van Asselt is gevestigd, dus nog vóór de Paltzerweg. Eben Haezer is eind jaren '90 afgebroken en vervangen door een nieuwbouwhuis. (Wie heeft er nog een foto van? Wij zijn daar in geïnteresseerd!)

De kleinkinderen Blankensteijn zijn verdeeld over hoe ze hun bezoeken hier beleefden. Ab en Jannie kwamen er niet vaak over de vloer, eigenlijk

alleen met verjaardagen. En ze vonden deze opa en oma ook niet zo aardig. Opa alleen toch wel, maar samen met oma was het minder. Jannie herinnert zich wel een stereokijker met dubbele foto's, dan zag je een 3D-voorstelling. Bert weet dat ook nog, maar hij vond het juist altijd prettig om hier op bezoek te gaan: hij vond oma erg gastvrij. Maar goed, ze was wel een "schooljuffrouw", of zoals de familiekronek zegt: "een nogal hooghartige dame die in de familie vaak 'de madam' werd genoemd. Om haar kapsel in vorm te houden streek ze af en toe met een afgeschraapt boterpapiertje langs haar hoofd." Dus boter bij wijze van haarlak. Maria werd 81, zij overleed in 1960. Johannes werd 84, hij overleed in 1964.

De ouders van Helena Fox

Oftewel opa **Arie Fox** (22 augustus 1867 - 27 mei 1963) en opoe **Gijsberta (Gijsje) van Nimwegen** (22 december 1873 - 2 februari 1969). Zij werd dus opoe genoemd, in tegenstelling tot de andere (stief)grootmoeder die met oma wilde worden aangesproken. In het dorp werd ze ook wel "rode Gijsje" genoemd.

Arie was een zoon van de tolgaarder Andreas Fox. Omdat die als eerste bewoner van Den Dolder wordt beschouwd, is er later een straat naar hem genoemd.

Arie Fox

Tolgaarder Andreas kreeg 11 kinderen, Arie was de derde in die rij. Arie werkte later "aan het spoor". Eerst aan de rails, daarna werd hij seinwachter op het station hier aan de Dolderseweg.

Rond zijn 45^e verjaardag werd hij op zijn ogen afgekeurd voor dat werk, en heeft daarna nooit meer hoeven werken. Hij kreeg een invaliditeitspensioen en hield de rest van zijn leven ook "vrij reizen".

Kinderen van Arie en Gijsje

Arie en Gijsje kregen (net als Andreas) 11 kinderen:

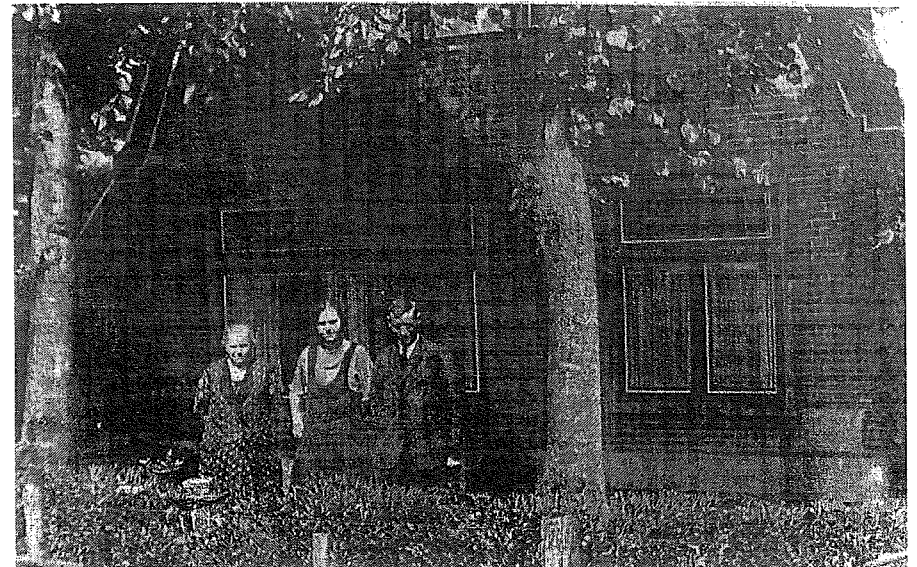
Jannetje	*19-03-1896 †26-08-1896	geboren in Soest
Gijsbertus (Gijs)	*03-07-1897	geboren in Soest
Andreas	*11-09-1898	geboren in Soest
Helena Maria (Leentje)	*14-06-1900	geboren in Soest
Jan	*30-05-1902 †15-02-1905	geboren in Soest
Arie	*1903	geboren in ?
Jan	*1904	geboren in ?;

hij had later een sanitairzaak in Bilthoven

Cornelia	*?-?-1907 †19-10-1909	geboren in Soest
Gerardus Johannes (Geert)	*1911	geboren in ?
Cornelia (Cor)	*1913	geboren in ?
levenloos kindje	*†06-09-1916	geboren in Soest

Woonhuizen

Dit gezin woonde al veel eerder dan Johannes en Maria Blankensteijn langs dat al genoemde zandpad met de weidse naam Oude Amersfoortseweg, blijkbaar net aan de Soester kant van de gemeentegrens. In het Zeister archief is nl. geen gezinskaart Fox te vinden, maar wel in het digitale archief van Amersfoort. Zij het dat niet alle kinderen daar in staan vermeld; die zullen dus elders zijn geboren.

Van links naar rechts Gijsje Fox, dochter Cor Fox en Arie Fox voor hun huis dat stond aan het einde van de huidige Fornheselaan. Het werd afgebroken op last van de Duitsers om plaats te maken voor het vliegveld

En ook zij verhuisden in de oorlog noodgedwongen omdat de Duitsers hun huis wilden afbreken voor het vliegveld. Net als hun burens kregen ze pas ná de oorlog enige financiële compensatie voor het perceel waar hun huis op had gestaan.

Eerst gingen Arie en Gijsje inwonen bij zoon Geert en schoondochter Riek

*Huis van Arie en Gijsje Fox,
Paduaweg 13, ca 1955*

aan de Pleineslaan 20. Toen kocht Arie een huis aan de Paduaweg, ter hoogte van waar later het bedrijf van Hoffschlag stond en waar recent vier nieuwe huizen zijn gebouwd.

Ab kon geen kwaad doen bij deze opa en opoe. Hij vertelt dat hij als kind zin had om ook eens bij een oma

te eten, want op school hoorde hij daar andere kinderen over vertellen. Hij begreep wel dat hij er bij opa en oma Blankensteijn niet mee aan hoefde te

komen. Maar opoe Fox zei meteen: "nou jochie, als je dat graag wilt, dan kom je maar!" Toen hij ouder was bleef hij vaak langs gaan, dan klopte hij 's avonds bij hen op het raam als de gordijnen waren dichtgetrokken.

Als hij binnenkwam was hun reactie dan: "O, het is Appie maar," en haalden ze de fles jenever weer tevoorschijn die ze gauw verstopten als ze de roffel op het raam hoorden... ze hadden geen zin om die met iedereen te delen, maar Ab kreeg altijd een borreltje van ze. Bert herinnert zich een bezoekje met zijn moeder Leentje toen hij ongeveer 6 was. Opa had een pruimenboom staan, waar lekkere rijpe pruimen onder lagen. Mocht hij ze van opa niet eens rapen en opeten! Driftkikker Bertje was meteen spinnijdig weggelopen

*Arie en Gijsje Fox in 1955 in de kamer van
Paduaweg 13 toen ze 60 jaar getrouwd waren*

zonder moeder, terug naar huis aan de Pleineslaan!

Volgens Jannie heeft opoe háár als kleinkind nooit wat gegeven, zij noemt opoe best "een katekop". Pas toen er áchterkleinkinderen kwamen zette ze die lekkers voor!

Arie overleden

Arie is in 1963 op 95-jarige leeftijd overleden in dat huis aan de Paduaweg. Gijsje trok toen in bij haar dochter Leentje en schoonzoon Albert Jan aan de Pleineslaan 7. De kinderen van Albert Jan en Leentje waren toen de deur al uit, behalve Bert. Die moest aan opoe het voorkamertje beneden afstaan, waar hij pas kort daarvóór zijn eigen domein van had gemaakt. Nog wel met een wand-schildering van Ben Hur die hij zelf op de schoorsteenmantel had gemaakt!

Jannie weet nog goed dat haar dochters door opoe Fox naar huis gestuurd werden als ze in de zomer in een kort broekje op bezoek kwamen. Dat kon niet, die blote benen, dan moesten ze thuis eerst een rok of een lange broek gaan aandoen!

Gijsje overleden

Opoe Fox heeft tot haar dood in 1969 (ze werd 96) in dat voorkamertje op de Pleineslaan 7 gewoond. Ook het graf van dit echtpaar vindt u op Het Stille Hofje in vak C.

Oudste inwoner van Den Dolder overleden

Donderdag 30 mei is de oudste inwoner van onze Buurtschap, de heer Arie Fox, overleden. De heer Fox bereikte de leeftijd van 95 jaar. In augustus zou hij 96 jaar geworden zijn.

De vader van de heer Fox was de eerste baanwachter hier. De heer Arie Fox volgde zijn vader op, doch werd reeds een veertigtal jaren geleden afgekeurd en gepensioneerd. Reedes de moeder van de heer Fox gaf haar krachten aan het spoorwegbedrijf, want zij schoof de boom dicht als er een trein moest passeren.

Lang is „opa Fox” vitaal gebleven. Elke zondagmiddag kon men hem, vergezeld van „opoe Fox”, de wandeling van Paduaweg 13 naar zijn zoon (Pleineslaan 7) zien maken. Niet alleen de bijzonder strenge winter heeft hieraan een einde gemaakt, doch ook het vele verdriet dat deze mensen op hoge leeftijd kregen te verwerken (zij moesten xier kinderen missen in korte tijd), was hieraan niet vreemd.

Zaterdagmiddag om 3 uur is „opa Fox” op het „Stille Hofje” aan de Pleineslaan ter aarde besteld. Vele, vooral oude Dolderse ingezetenen, woonde deze droeve plechtigheid bij.

En zo is met het verscheiden van „opa Fox” een brok oud Den Dolder ons ontnomen, want het leven van deze man was met de geschiedenis van Den Dolder onlosmakelijk verweven.

Koningin Juliana op bezoek in Den Dolder

Op 2 juni 1961 kwam Koningin Juliana op werkbezoek naar Zeist, en bezocht daarbij in Den Dolder de speeltuin (waar nu De Delta staat).

Bij de ingang, dus op de Dolderseweg tussen de ingangen van de Remia en de tegenoverliggende speeltuin, mochten Arie en Gijsje de koningin bloemen overhandigen, omdat zij toen de oudste inwoners van Den Dolder waren!

Arie en Gijsje Fox geven Koningin Juliana bloemen bij het bezoek aan de speeltuin op 2 juni 1961

Dan de overige familieleden:

Ome Koen en tante Kee van Nimwegen

Gijsje's broer **Koenraad van Nimwegen** (geboren 4 mei 1877 in Zeist – overleden 10 februari 1955 idem) trouwde met Arie's zus **Cornelia (Kee) Fox** (19 maart 1884 in Zeist – overleden 11 maart 1962 idem).

Deze "ome Koen en tante Kee" waren dus een oud-oom en oud-tante van Ab, Bertus en Jannie. Zo'n kruishuwelijk tussen broer/zus en zus/broer heeft zich twee generaties later herhaald. Jannie Blankensteijn trouwde namelijk met Jan van Ee, de broer van Ab's vrouw Wil van Ee! Hun graf

ligt in vak A van het Stille Hofje.

Op de gezinskaart in het Zeister archief vinden we o.a. deze gegevens: Koen vestigde zich met Kee, komend uit Soest, op 15-06-1916 op Dolderseweg 138, zijn beroep was toen "arbeider". Latere adressen zijn Padua-weg 6 en Hertenlaan 16a. Maar we weten zeker dat ze daarna, tot hun dood, aan de Pleineslaan 9 (naast het gezin Blankensteijn op nr. 7) hebben gewoond.

Ze kregen drie kinderen, waarvan de jongste al vroeg overleed:

Johannes Franciscus	06-05-1913	hij werd fabrieksarbeider
Helena	15-11-1917	zij is in Katwijk begraven, weet Bert
Andreas	08-02-1921/17-04-1922.	

Als jonge man diende Koen in Indië als KNIL- soldaat. Ab en Bert melden dat Jan door ome Koen werd erkend, maar dat die al geboren was toen ze trouwden. Dat verklaart waarom ze pas in 1916 als echtpaar op een gezinskaart voorkomen.

Koenraad's vader Andreas (u weet wel, die tolgaarder), werd op een niet bekende datum ook ingeschreven bij dit gezin, en bleef bij hen wonen tot zijn dood op 07-01-1932. Hij is niet in Den Dolder begraven.

Over tabak pruimen, zaagpeerd, onweer en bommenwerpers

Bert vertelde dat ome Koen altijd (ook binnenshuis) zat te pruimen en een kwispedor had waarin hij de pruim uitspuugde. Dat vond Bert maar vies, hun eigen vader Albert Jan pruimde alleen als hij in de tuin aan het werk was. Koen zat vaak op het zaagpeerd in de tuin, of op de bielzen drempel van de schuur. En hij kon ongelófelijk vloeken, vooral als het onweerde ging hij met opgeheven wandelstok tegen de hemel te keer.

Ab weet nog goed hoe bang tante Kee altijd was als het onweerde, en in de oorlog ook bij bombardementen. Ze kwam dan altijd bij hun thuis schuilen.

Ome Koen sprak vanaf het zaagpeerd de bommenwerpers toe: "Tommies tommies kom maar, gooi de boel maar kapot!" En tegen de bange tante Kee zei hij plagerig: "O Keetje, o Keetje, nou ga je hemelen!" Ab en Jannie konden als kinderen altijd bij ome Koen en tante Kee aanlopen, ze waren heel gastvrij.

Halfzusters Geurtje en Jannie

Dan zijn er nog twee halfzusters van Albert Jan Blankensteijn (dus half-tantes van Ab, Bertus en Jannie), uit het tweede huwelijk van zijn vader.

Geurtje Maria Hol-Blankensteijn (13 maart 1914 – 12 december 1959) is begraven in vak C, naast haar ouders.

Over haar vertellen Jannie en Ab: “Tante Geurtje” was getrouwd met ondernemer Hol van de elektriciteitswinkel naast Vlastra aan de Dolderseweg, in de twee-onder-één-kap waarnaast later de Eekhoornlaan kwam, en waar nu het nieuwe appartementenblok staat (zie het eerste artikel in dit nummer van de Kroniek).

Tante Geurtje is al op 45-jarige leeftijd overleden. Zij en haar man hadden 3 zoons.

Met deze kant van de familie hadden de kinderen Blankensteijn weinig contact, “dat trok niet zo”. Later is meneer Hol hertrouwd; hij woonde op het laatst in de Fornheseflat.

Graf van Geurtje Hol- Blankensteijn, vak C

Jannie Blankensteijn (13 mei 1915 – 29 maart 1969)

Jannie trouwde nooit. Ze had al jong reuma waardoor ze in een rolstoel kwam te zitten. Als jonge vrouw had ze wel “op trouwen gestaan”. Haar vrijer was een Fries, die door haar ouders werd afgekeurd. In de winterkou

Graf van Jannie Blankensteijn, vak D

is ze een keer helemaal naar Friesland gelopen, ze wilde naar hem toe! In de familie heerste de opvatting dat haar reuma door die tocht veroorzaakt was.

Zij trouwde uiteindelijk dus niet en bleef bij haar ouders wonen in het huis “Eben Haezer” aan de Baarnseweg. Na hun dood bleef ze daar ook, zij had er het vruchtgebruik van.

Haar halfbroer Jan (de broer

van Albert Jan) trok toen met zijn tweede vrouw en met drie kinderen bij haar in, om voor haar te zorgen.

Tante Jannie kon heel mooi handwerken, daar verdiende ze ook de kost mee. In de laatste jaren van haar leven werkte ze ook nog met een breimachine. Uiterlijk leek tante Jannie heel veel op haar vader, Johannes Blankensteijn.

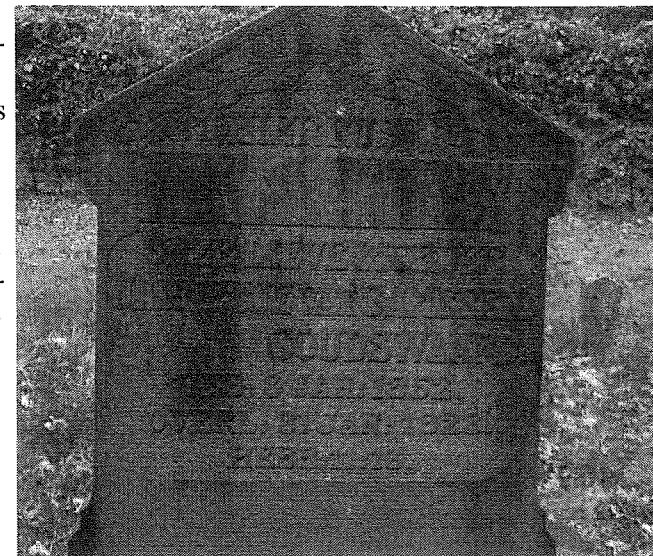
Nog twee aangetrouwde Van Gameren’s

In vak A liggen, strak naast elkaar, nog enkele aangetrouwde familieleden met de naam Van Gameren:

Jannigje van Gameren-Goudswaard (9 januari 1852 in Ridderkerk – 31 januari 1928 in Zeist) was de moeder van Maria van Gameren. Zij

kwam op 25-10-1910 met haar oudste dochter Anna, haar zoon Johannes en jongste dochter Christina vanuit Ridderkerk naar Dolderseweg L 67. Waarschijnlijk omdat Johannes op de zeepfabriek ging werken; hij heeft als beroep “arbeider” als ze zich hier vestigen. Als latere adressen staan vermeld:

Pleineslaan 29 en Dolderseweg 117.

Graf van Jannigje van Gameren-Goudswaard, vak A

Jansje van Gameren-Bakhuizen (5 mei 1890 in Doorn – 16 februari 1932 in Zeist) trouwde op 22-05-1919 in Doorn met de hierboven vermelde Johannes (dus Maria’s broer).

Vóór hun huwelijk was ze als dienstbode sinds 29-05-1911 in Zeist komen wonen, achtereenvolgens ten huize van R.A. Mees op Dennenweg 2 en Mr.dr. v.d. Mensch op Maurikstraat 32.

Ze gingen wonen op Dolderseweg 179 en kregen er drie zoons:

Jan	23-10-1919
Johan	14-07-1921
Hendrik Anton	27-02-1924

Graf van Jansje van Gameren-Bakhuizen, vak A

Johannes vertrok niet lang na Jansje's overlijden, nl. in 1933, met de kinderen naar de Ambachtstraat in Vlaardingen (met de zeepfabriek mee wellicht?), is later naar verluidt hertrouwd en is hier blijkbaar nooit meer teruggekomen.

Over deze twee vrouwen kan ik niets méér vertellen dan dit.

De kneep zit 'm in de verpakking!

Remia
Fritessaus
Classic

Remia
altijd een feest!

Remia Topdown tubes maken van elke snack of maaltijd een feestje en dat proef je meteen! Door de handige 500 ml knijptube met anti-knoeidop kunt u de saus gemakkelijk en schoon doseren. De Remia Topdown tubes zijn verkrijgbaar in 8 smaken.

Meer informatie: www.remia.nl